

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JUNY 2013	CONVOCATORIA: JUNIO 2013
HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	HISTORIA DE LA FILOSOFÍA

BAREM D'EXAMEN

L'alumne/a contestarà, dins de l'opció que trie, les **quatre** qüestions sobre el text de l'autor que ha treballat en classe.

1ª qüestió: 2 punts; 2ª qüestió: 2 punts; 3ª qüestió: 5 punts; 4ª qüestió: 1 punt.

OPCIÓ PRIMERA

TEXT I

1 Per tant, el que confereix veritat als objectes del coneixement i dóna a qui coneix la
2 possibilitat de fer-ho, ja pots ben dir que és la idea del bé, la qual, pensa que és causa, sí, del
3 saber i de la veritat com a objectes de coneixement; ara, tot i ser belles totes dues coses, el
4 coneixement i la veritat, si consideres que hi ha alguna cosa encara més bella, has ben fet,
5 l'encertes. El saber i la veritat, com en el cas de la llum i de la vista, creure'ls semblants al
6 sol és fer ben fet, però considerar que són el sol no és ben fet; i, així mateix, creure, tornant
7 al saber i la veritat, que totes dues coses són semblants al sol, això es correcte, però creure
8 que són el sol, ni l'una ni l'altra, això no n'és. El bé és d'una tal manera que mereix una
9 més alta consideració.

Plató, *La República*, 508e –509a. (Trad. C. Miralles).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**idea del bé**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *Ètica platònica. L'intel·lectualisme moral.*
- 4^a. Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 La virtut està relacionada amb les passions i les accions, en les quals l'excés suposa una
2 errada i el defecte és objecte de censura, mentre que el terme mig és objecte de lloança i
3 suposa un encert, i aquestes dues coses són pròpies de la virtut. La virtut és, per tant, una
4 mena de terme mig, si més no perquè apunta al bell mig. (...). La virtut és una disposició
5 afectada per l'elecció deliberada, que consisteix en un terme mig relatiu a nosaltres i
6 determinat per la raó, és a dir, per aquella amb la qual una persona intel·ligent la limitaria.
7 És un terme mig entre dos vicis: un per excés i altre per defecte. A més, ho és també per ser
8 els vicis deficientes uns i altres excessius més del necessari en les passions i les accions,
9 mentre que la virtut troba i prefereix el terme mig. Per això d'acord amb la seua essència i
10 la raó que defineix quin és el seu ser, la virtut és un terme mig, però d'acord amb
11 l'excel·lència i la perfecció, un extrem.

Aristòtil, *Ètica a Nicòmac* 1106 b - 1107 a. (Trad. C. Monzó).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**virtut**", partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor
- 3^a. Redacció: ***La finalitat pràctica de l'«Ètica a Nicòmac»: acció, hàbit i caràcter.***
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓN SEGUNDA
TEXT I

1 La crítica no està oposada al procediment dogmàtic de la raó en el seu coneixement pur en
2 tant que ciència (car aquesta ha de ser sempre dogmàtica, ço és, estrictament demostrativa
3 des de segur principis *a priori*), sinó al *dogmatisme*, és a dir, la pretensió d'anar endavant
4 solament amb un coneixement pur de conceptes (el coneixement filosòfic), segons principis
5 com els que la raó té en ús fa molt de temps, sense informacions de la forma ni del dret
6 amb què hi ha arribat. Dogmatisme és, doncs, el procediment dogmàtic de la raó pura,
7 *sense crítica prèvia de la seua pròpia capacitat*. Aquesta oposició, per consegüent, no ha
8 de parlar a favor de la superficialitat xerraire, sota el presumptuós nom de popularitat, ni
9 encara menys a favor de l'escepticisme, que procedeix sumàriament amb la metafísica
10 sencera; la crítica és més aviat la necessària organització prèvia per a la promoció d'una
11 sòlida metafísica com a ciència, que per necessitat ha de ser realitzada dogmàticament i,
12 segons l'exigència més estricta, sistemàticament; per tant d'acord amb l'escola (no
13 popularment).

I. Kant, *Crítica de la raó pura*, Pròleg 2^a ed. B XXXV- BXXXVI. (Trad. J. B. Llinares).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**dogmatisme**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: ***La distinció entre fenomen i noümen.***
- 4^a. Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 És coneguda la meua exigència al filòsof perquè se situe *més enllà del bé i del mal*, - que
2 tinga *davall* seu la il·lusió del judici moral. Aquesta exigència deriva d'un discerniment que
3 he formulat per primera vegada: *els fets morals no existeixen de cap manera*. El judici
4 moral té en comú amb el judici religiós la creença en realitats que no ho son. La moral
5 només és una interpretació de certs fenòmens, expressat de manera més precisa, una
6 dolenta interpretació (*Ausdeutung*) de certs fenòmens, expressat de manera més precisa,
7 una *dolenta* interpretació (*Missdeutung*). El judici moral pertany, com el judici religiós, a
8 un nivell d'ignorància en què encara falta fins i tot el concepte d'allò real, la distinció entre
9 el que és real i el que és imaginari: de manera que, en tal nivell, «veritat», designa
10 merament coses que avui nosaltres anomenem «imaginacions». El judici moral, per tant, no
11 s'ha de prendre mai al peu de la lletra: com a tal, sempre conté només absurditat

F. Nietzsche, *Crepuscle del ídols*, "Els «milloradors» de la humanitat". (Trad. J.B. Llinares i R. Gomar).

QÜESTIONS:

- 1ª. Sintetitzo les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2ª. Definix el terme "**judici moral**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3ª. Redacció: *Ésser i esdevenir. Aparença i realitat o "veritat"*.
- 4ª. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.